

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין נג. לקמן טו.
דף כח. (ב) [לקמן כח].
(ג) [על יב. א. ד] סנהדרין
נג. (ד) [סנהדרין שם
קדושין כ' כ"ב מ. הוריות
כ: חולין ק"א. ו] סנהדרין
שם. (ו) לקמן כח. סנהדרין
יח. (ז) [ע' נוספות לשל
ה. ד"ה ואחרי] (ט) [לשל
ג. לקמן מ. ו. מ. מ. א. מ. א.]
(י) [לקמן כח. א. (ז) דברים
כה. ו] ויקרא כח. א.
(יא) [שם. ו] דברים כה.
(יב) [שם. ו] דברים כה.

גליון הש"ס

בתנ"ך חוצות ווא
מתיבתא. עין ג' ש"ס פ"ב
דחלה:

הגהות הב"ח

(א) במשנה כל שאיסורה
איסור ערוה לא: (ב) גמ'
ע' ק' יבמה אחרת שעולה
לחלצה: (ג) תוס' ד"ה יבא
וכי' דלא קימה מידי דלא
נענין ביה שפחה:

מוסף רש"י

שמגרשה בגט. לאחר
שנאשה נעשית כשפחה ואם
רצה לגרשה מגרשה בגט
ואינה צריכה חליצה,
ומחזירה. אם רצה
להחזיר ולא אמרין מחזירה
בגט רחמנא עליו ועבדה
ומהשתא מיקום עשה
באיסור אשת אדם (לע"ד ה').
ובע"ז לקמן (ט). מרי מילי
אשמעין מגרשה בגט
ואינה צריכה חליצה
ואשמעין ששם רצה
למחזרה מחזירה כשאר
אשה (כתובות כ"ג). איסור
מצוה ואיסור קדושה.
יבמה שנפלה לפני יום
הוא איסור עליו משום
מנהג או משום קדושה,
חלוצה. ואינה יוצאה בלא
גט. אף על גב דגבי חייבי
כריתות ק"ל מגרשה שיה
דעליה דיוחא חלצה היס הוא
כלום בלא חליצה. היס הוא
דאסורה ליה איסור חמור
דלא תפסי ביה קדוש, אבל
איסור מנהג או קדושה
נבעת קדושין וניהו מביעין
מייבמה ש' ע' לך
אחרת שעולה השפחה
לחלץ ואינה עולה ליבוס,
ואחו ו' חייבי חלצה
(סנהדרין ג). ודא
מתיבתא. דאסור אסור
ליה, וכי מתא חיות עשה
חלוצה דוכריתא דלא
דחלה לא תעשה. גזירה
ביאה דלא תעשה שפחה
יבמה יבא עליה, אטו ביאה
שניה שאין זה מלות עשה
(שם). לאחרי צרת
אילונית. הרי שיה נשוי
ב' נשים והאחת אילונית,
אילונית דוכריתא דלא
יבמה. נשוי איל זכר מן
האילן ומת בלא גנים,
שחיתן אסורות להיבוס
ופטורין מן החליצה (לע"ד
יב'). ר' יהודה מחליצין.
שהיה שנה ומפסק,
איסור מצוה אלהמה
לכהן גדול ב' דבתיב.
בסוף ספר ויקרא,
ספחשלים כל מנות הכהן,
אלה המצות. איסור
קדושה שניות מדברי
סופרים. כגון אם אמו
ואם אביו, ואחרי קרי אמו
איסור קדושה. שאל' תמידי
ראין עשה. יבמה יבא עליה (שם יב'). כל העולה לייבוס. מיקום יבוס, עולה לחליצה. מיקום חליצה (שם יג'). וכל שאינה עולה. לית דין, לייבוס. שאינה זקוקה להיבוס (לקמן טז). אינה עולה. השערה לפני
הקוסם לחלצה (לקמן טז).

ביצד פרק שני יבמות

ב.

עין משפט
גר מצוה

ח א מ"י פ"ו מהלכות
יבוס הלכה ז' טושיע
אשה עינין קעדי טעין א':
ט ב מ"י שם פ"ו הלכה
א טושיע שם סימן
קעה טעין ב' וטעין ד'
ג א מ"י פ"א מהלכות
אילות הלכה ו' סג
לאוין קי טושיע שם סימן
טו:
ד א מ"י פ"ו מהלכות
יבוס הלכה יא:
יב ד מ"י שם פ"א הלכה
טו:
ע:

תורה אור השלם

1. כי ישוב אחים יחדיו
ומת אחיו מותם וכן אין
לו לא תוקה אשת הפת
החוצה לאיש יד יבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה:
דברים כה ה'
קדושין ידיו
אלהיהם ולא יחללו
שם אלהיהם כי את אשתי
ז' לתם אלהיהם דם
מקריבם ויהי קדוש:
ויקרא כא ו'
אלה המצות אשר
צוה יי את משה אל בני
ישראל בהר סיני:
ויקרא כו לד'
לא ואם יחפץ האיש
לקחת את יבמתו וילקחה
יבמתו השפחה אל
הזקנים ואמרה מאן יבמי
לקדים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמה:
דברים כה ז'

תוספות ישינים

(א) יאמר' לקמן אטריין
קרא לקמן לממר שהגדלו
שמה מיינה יליטין בעלמה
א"י: שאלו קטן דליתו בר
הקמת שם כלל ענדטו קטן
אכל איהם הבחלה לאחר
ביאה לאחיה אלא זה
הקמת שם. וא"ת היכי
קאמר בשלמה מן הגשואין
לא אחי עשה דמי לית
ועשה. וא"ת דמי לית
אע"ג דעלמה לא דמי
משום יהיה לאו שאינו שיה
בכל (מגליל דף ה'). וי"ל
דפרק היכי אפי' אי אמרין
לחין חלוק בין לאו שהיה
בכל ללאו שאינו שיה בכל
(מ"מ) ולא תפסי ק' מידי
מן הגשואין מ"מ תפסי ק'
מן האירוסין דיעא עשה
ידמה לית: וטעין רבי
מתאמני יבמתו. וא"ת א"כ
מנלן חייב לאוין גרידי דלא
מייבמה נוקי יבמתו בלאו
ועשה וטעין לאוין גרידי
עדיו לא שמעין וי"ל
דמסתבר דלא תאמני יבמתו
לחדש ולסתר ליבוס ואי
לחייב לאוין ועשה לא
אטריין לחין עשה דוחה
לית ועשה א"כ וא"ת אלא
לסתר חייב לאוין גרידי
מייבוס. וא"ת וינמא דחייבי
לאוין ועשה א"כ חלצה לא
צריכי ומפסק ונוקי יבמתו
דמשעי לאוין חלצה (מיהו)
לחין חייבי לאוין גרידי
יבמתו בכל הני תפסי ביה
קדוש:

(ב) ק"ט דליפ מ"ח בתחלה
שפיר אטריין דלפי דהוי לאו
ועשה אטריין שיה בכל ואפי'
לא דמי.

האי איסורא דאית ליה היתרא. דפקע איסור אשת אח דיכול
להחזירה לאחר שגרשה וכי היכי דפקע ליה לגבי ידיה
איסור אשת אח פקע נמי לגבי אחיו הנולד וי"ל אשת אחיו שהיה
בעולמו: **לאחרי צרת אילונית.** אע"ג דמתני' לא קתני צרה
מ"מ הוי בכלל דכל שאיסורה איסור
ערוה דמשמע שאיסורה צא ממחמת
ערוה דהיינו הצרה ולא הוצרך להזכיר
הצרה כהדיא משום דאפיקרין דלעיל
קאי והא דלא קאמר לאחיו צרת
סוטה וצרת מחזיר גרושה משום
דאילונית דמיא טפי לעריות שמועות
למת ואסורות לייבוס:

בשלמא מן הגשואין ב'. תימה

דמן הגשואין נמי
מיקשי ליה דלמאי חוללת כיון דאין
עולה לייבוס דלא אחי עשה דמי לא
תעשה ועשה ותייה כי חייבי כריתות
וי"ל דלא קאמר בשלמה אלא ממאי
דאין מתייבמת:

יבא עשה וידחה לא תעשה. הקשה

רבי"ז א"כ צ"כ דסנהדרין (דף טו).
(שם) דכיון דאין אשה מתעברת מביאה
ראשונה כדאמר בסוף פ' ד' אחין
(לקמן ד' לה. ו) ה"לך תמיכס דנציא'
ראשונה ליכא הקמת שם ויבאה שניה
אסירה ליה כדאמר לקמן גזירה ביאה
ראשונה אטו ביאה שניה ואר"י דלא
קשה מידי דלא נענין (ו) עתה ראייה
להקמת שם אלא שהיבמה והיבוס יכו
ראוין להקמת שם ולא ממעטינן אלא
אילונית וסריס שאין ראוין לילד
לעולם אבל ביאה שאין יכולה להמעיז
זה לא ממעטי כיון שהאשה או היבוס
ראוין לבסוף להוליד דל"כ מיקשה
הי"ל קטנה מתייבמת לרבנן וגם
לרבי מאיר היטה מתייבמת אי וגם
חששא דשמה תמלא אילונית וצפרק
צ"ש (לקמן דף ק"א): מנן קטן הבא על
הגדולה תגדלו וצ"י הבא על יבמתו
(לקמן טז): נמי מביעין דנקיט ביאה
שלא דכרעה והערה אע"פ שאין
מתעברת זה א':

אי הכי חייבי לאוין נמי. פ"י כיון
דלא עולים לייבוס לא יעלו
לחליצה ומימה לר"י היכי מצי למימר
דלא יעלו לחליצה הא מייבמתו דשמעין
דאין

הדיוט ואמאי קרי ליה איסור מצוה דכתי'^א אלא המצות איסור קדושה שניות
מדברי סופרים ואמאי קרי ליה איסור קדוש' אמר אב"י כל המקיים דברי חכמים
נקרא קדוש א"ל רבא וכל שאינו מקיים דברי חכמים קדוש הוא דלא מיקרי
רשע נמי לא מיקרי אלא אמר רבא קדש עצמך במותר לך: אלהמה לכהן
גדול: "קפסיק ותני לא שגא מן הגשואין ולא שגא מן האירוסין" בשלמא
מן הגשואין עשה ולא תעשה יואין עשה דוחה לא תעשה ועשה אלא מן
האירוסין לא תעשה גרידא הוא יבא עשה וידחה לא תעשה אמר רב גידל
אמר רב אמר קרא ועלתה יבמתו השפחה שאין ת"ל יבמתו מה תלמוד
לומר יבמתו יש לך יבמה (ו) אחת שעולה לחליצה ואינה עולה לייבוס ואיו
זו חייבי לאוין ואימא חייבי כריתות אמר קרא ואם לא יחפון האיש לקחת
הא חפץ מייבם (ז) הכל העולה לייבוס עולה לחליצה וכל שאין עולה לייבוס
אינו עולה לחליצה א"ה חייבי לאוין נמי הא רבי רחמנא יבמתו ומה ראית
מסתברא

יש לך יבמה דו'. דאם כתב ולא יחפון האיש לקחת את יבמתו ועלמה השערה הוה משמע דהיה דקרינא ביה לקחת הוא דקא מנכרה רחמנא
ועלמה השערה לחלוק אבל חייבי לאוין דלא קרינן ביה לקחת לא קרינן זה ועלמה להכי דכר כתב יבמתו למימר דיש לך יבמה אחרת שעולה
השערה לחלוק ואע"ג דלא כתב ביה לקחת שאלו עולה לייבוס: **אימא חייבי כריתות.** נמי יליף מהכא דליבסי חליצה ואמאי פטרינן לגמרי: (ט) **תפסי**
בה קידושין. הילכך קרינן ביה לקחת שאלו חלצה כריתות לא תפסי ביה קידושין ואפי' עבר האי שיה נשוי ונפלה לאו קימה היא:

קדש עמך במותר לך להתרחק אף מן המותר, כדי שלא יוכל באיסורא (סנהדרין ג). בשלמא מן הגשואין עשה ולא תעשה. אלהמה לא יקח, בחולה יקח ולא בעולה (לקמן טז). ובע"ז סנהדרין
(יח) ראין עשה. יבמה יבא עליה (שם יב'). כל העולה לייבוס. מיקום יבוס, עולה לחליצה. מיקום חליצה (שם יג'). וכל שאינה עולה. לית דין, לייבוס. שאינה זקוקה להיבוס (לקמן טז). אינה עולה. השערה לפני
הקוסם לחלצה (לקמן טז).